

NIEUWSBRIEF

van de Stichting voor het dove kind in Tanzania

„SHUBI”

December 2006 jaargang 14 nummer 20

Inhoud:

• Bericht van de voorzitter	• Dank voor sponsors
• Training in Iringa	•
• Brief van het ministerie	•
-

Beste Vrienden van Shubi,

Onlangs hadden wij de jaarlijks bijeenkomst van Shubi medewerkers.

Daar deden Martijn, Suzanne en Julius enthousiast verslag van hun missie naar Tanzania. Natuurlijk zijn ze tegen wat problemen en onverwachte situaties aangelopen. Maar mij bleef met name bij hun enthousiasme en motivatie over hetgeen in zo'n korte tijd bereikt was. Opnieuw een bewijs dat de Shubi aanpak met korte missies om mensen in Tanzania te trainen en bij te spijkeren werkt. Het motiveert de leerkrachten van de school in Iringa en stelt ze in staat om weer een beetje beter voor hun slechthorende leerlingen te kunnen zorgen.

Een uitgebreid verslag staat verderop in deze Nieuwsbrief.

Eerder dit jaar hebben wij gesproken met het bestuur van de Stichting EOTAS. Dat is de Stichting die de nieuwe dovenschool in Dodoma ondersteunt. In April van dit jaar heeft het technisch team van Shubi bij deze school wind- en zonne-energie geïnstalleerd. De komende jaren zal Shubi deze school verder ondersteunen, zodat er op de langere termijn een regionaal assessment centre kan ontstaan. EOTAS richt zich met name op het tot stand brengen van de gebouwen en infrastructuur. Shubi neemt dan de inrichting van de assessment ruimtes en trainingen voor haar rekening.

Zo ontstaat een samenwerking waardoor we minder afhankelijk worden van het Ministerie van Onderwijs in Dar es Salaam. Overigens liep die samenwerking dit jaar gelukkig weer beter.

Over de plannen voor 2007 lopen nog gesprekken met het Ministerie.

Wij zouden graag iets willen doen aan de praktische vaardigheden van de Tutoren van het Patandi Teachers Training College. Deze krijgen nu een vervolgopleiding op de Universiteit van Kampala. De extra theorie die ze daar leren willen wij ondersteunen met het opdoen van praktische ervaring.

Daarnaast willen wij opnieuw het assembleren van hoorapparaten gaan oppakken, omdat de eerste serie apparaten nu volledig is uitgezet.

En ongetwijfeld zullen er weer korte technische en trainings missies zijn.

Hierbij wil ik alle vrijwilligers en sponsors van Shubi weer bedanken voor hun inzet en steun. Voor 2007 rekenen wij weer op jullie!

Fijne feestdagen en beste wensen voor 2007.

Gerard Meijerink

Shubi foundation for Deaf children in Tanzania

Secretariaat: Pond Sterlinglaan 69, 1060 RT Amsterdam The Netherlands

tel: + 31 2061 99615, e-mail: bernadevos-pouw@planet.nl

Bank account: Fortis Bank Amstelveen nr. 842780211

Internet: **www.shubi.nl**

Trainig in Iringa

Training op school voor dove kinderen in Iringa en bezoek aan Morogoro en Dodoma

Op zaterdag 7 oktober 2006 vertrokken Martijn Toll, audioloog in opleiding, Julius Spit, mijn man, en ik naar Tanzania. We waren zwaar beladen met cursusmateriaal en leermiddelen om er in Iringa lekker tegenaan te kunnen tijdens een training op Mtwivila School for the Deaf. Martijn bezocht deze school al eerder met andere vrijwilligers van Shubi. Julius kende Tanzania alleen nog maar van onze verhalen. Ik kende de school nog niet, maar Tanzania bezocht ik nu voor de zesde keer.

In de aanloop naar de training kregen we informatie van het hoofd van de school. Dankzij google lazen we dat een Duitse leerkracht voor doven Mtwivila had bezocht. Zij vertelde ons dat een Australische logopediste in 2006 vrijwilligerswerk deed op Mtwivila. Twee weken voor vertrek lazen we dat Tanzania te kampen had met ernstige problemen in de electriciteitsvoorziening. In Iringa zou er geen stroom zijn van 7.00-19.00 uur. Met de reguliere energievoorziening is het dan onmogelijk om gehooronderzoeken uit te voeren, oorstukjes te slijpen, te boren en batterijen op te laden.....Gelukkig was Shubi vaker in Iringa geweest voor technische missies.

Na een goede vlucht een korte nacht in Dar es Salaam. Op zondag overhandigde Robert ons om 7.30 onze bustickets. We hadden een comfortabele busreis naar Iringa. De laatste kilometers legden we af in de auto van de school. We werden op het afgelegen schoolterrein ondergebracht in een prima gastenverblijf. We ontmoetten Alison, de logopediste, en de mensen die onze maaltijd bereidden. 's Avonds bespraken we onze weekplanning met Mr. Kingazi, hoofd van de school, en met Mr. Kassim Kaoneka, onze collega tutor die leerkracht is in Dar es Salaam. Mr. Kingazi stelde voor dat we de cursisten (10 leerkrachten uit Iringa en 2 mensen uit Dodoma) in 3 groepen indeelden en elk op een eigen terrein trainden: a. audiometrie; b. oorstukjes maken; c. training

over spraakwaarneming en spraakproductie. Martijn, Kassim en ik verzorgden de 3 verschillende inhoud. De zonnepanelen deden het nog prima. Julius bleek superhandig met electriciteit. Hij zette nog een audiometer om naar 12 Volt. En hij verplaatste het oorstukjeslab tijdelijk naar een andere ruimte dan de audiometrie-ruimte. Alison hielp ons gedurende enkele dagen mee tijdens de training. Dat was heel prettig.

We hielden soms parallelsessies in kleine groepjes en hadden dagelijks gezamenlijke lessen. We kwamen erachter dat de enige kinderen met hoortoestellen op de school met 124 leerlingen net hun afsluitende examen hadden gemaakt. Ons hoofddoel was dan ook de communicatie te optimaliseren. Bij een aantal kinderen met restgehoor wilden we om die reden een hoortoestel aanpassen. De leerkrachten maakten een inschatting bij wie dat nuttig was, een groep testte de leerlingen, een andere groep maakte oorafdrukken en op basis daarvan de oorstukjes, de derde groep onderzocht het spraakverstaan en de articulatie ten tijde van de eerste hoortoestelaanpassing. Enkele leerkrachten informeerden de hele klas over de werking van de hoortoestellen en wat je er wel en niet mee mag doen. Niet ruilen dus! Niet iedereen heeft iets aan een hoortoestel.

Op de vijfde en laatste cursusdag stelden we vast dat er 7 kinderen een hoortoestel hebben gekregen tijdens onze aanwezigheid. In een slotbijeenkomst gingen we met alle deelnemers stap voor stap de methode van handelen na. Het gesprek over de voorgeschiedenis, het gehooronderzoek (toonaudiometrie), de diagnose, de keuze voor het oor, de instelling van het hoortoestel, het spraakverstaan met en zonder hoortoestel door middel van nazeggen van woordjes en het aanwijzen van plaatjes. In de eindevaluatie gaven de cursisten aan dat ze de cursusduur te kort vonden, maar ze kunnen hun leerlingen ook niet te lang alleen laten in de klas. Ze waren blij met de praktische insteek. Hun vertrouwen om een deel van de onderzoeken uit te voeren en materiaal te maken is toegenomen.

Tevreden sloten we de training af met een maaltijd met alle leerkrachten van de school.

Wij, tutoren, waren het erover eens dat het opsplitsen heel nuttig was. De leerkrachten blijven toch vooral verantwoordelijk voor het lesgeven in de klas.

Daarbovenop mogen ze niet teveel tijd kwijt zijn aan de nieuwe activiteiten. Ze zullen het komende jaar verder moeten oefenen, ze kunnen elkaar raadplegen en als team verder leren. Voor enkele leerkrachten was dit al een vervolg op een eerdere nationale training door Shubi. We ontdekten ook een aantal gemotiveerde en getalenteerde nieuwelingen. Als het hoofd van de school Shubi verzoekt om een vervolgtraining, dan willen we hen graag verder opleiden. Dat doen we graag weer met Mr. Kaoneka. Hij brengt alle kennis die hij via Shubi vergaart direct in in zijn lessen aan de cursisten.

Op zaterdag trakteerden we onszelf op een prachtige safari door Ruaha National Park en zagen in een droog terrein de mooiste wilde dieren. Op zondag

raasden we met griezelig hoge snelheid door de heuvels naar Morogoro. We bezochten Kilakala Unit for the Deaf en waren onder de indruk van het werk van de leerkrachten en van organisatie Tanzatoto. Wat een

mooie kleuterschool is hier inmiddels ontstaan! Monique Bekker, onze gast-vrouw, bracht ons naar de gemeente. Binnen enkele uren werd afgesproken dat Shubi een training van een dag zou verzorgen in Morogoro Regional Hospital. Terwijl Martijn op weg ging naar huis, gaven Julius en ik een arts en twee zusters een starttraining over horen en verstaan en screeningsaudiometrie. Aan het eind van deze bijzondere dag wisselden personeel van het ziekenhuis en de unit mobiele nummers uit. Mr. Kingo, hoofd van de unit, had zich inmiddels bij ons gevoegd. Hij was heel blij met deze nieuwe aanzet tot samenwerking in een breder kader. Hij dankte Shubi hartelijk, maar ik wil op onze beurt Tanzatoto bedanken voor hun goede initiatief. Met Robin Donkersgoed reden we naar Dodoma. Op een hele nieuwe plot in een droog gebied buiten het centrum bouwt hij met zijn organisatie EOTAS aan leslokalen voor dove kleuters en aan een basis-school voor dove kinderen. De windmolen (geplaatst door Shubi) draait op

volle toeren in de semi-desert. In 2005 de eerste steen en intussen zijn er al 2 groepen kleuters aanwezig en wonen dove jongeren zelfstandig op het terrein. Ze zijn aan het werk als ze niet in de buurt naar een reguliere middelbare school gaan. Wat een gezellige groep mensen! We werden thuis uitgenodigd bij het hoofd van de school, Mr. Maingu. We ontmoeten onverwachts Mr. Abdulrazak, een bekende Shubi tutor uit het verleden.

Dit project is een voorbeeld van woorden en daden. We hebben concrete ideeën uitgewisseld voor samenwerking tussen EOTAS en Shubi.

Een lang verhaal over een prachtreis. Julius was onder de indruk en vond het absoluut de moeite waard. Ik heb een warm gevoel overgehouden aan de ontmoeting met nieuwe bevlogen mensen en inmiddels zo vele bekenden in Tanzania.

Mijn wens voor het nieuwe jaar: Laten we wereldwijd prettig samenwerken om meer dove mensen in Tanzania een goede toekomst te bieden.

Suzanne Jansen-Spit

Bericht van het ministerie

Nieuwe plannen voor 2007 die door het Ministerie in Dar es Salaam zijn ingebracht

Mr. Gerard

I hope you're doing well

Could you please receive my answers to your suggestions.

About training of new Patand Tutors:

The ministry of Education and Vocation Training have decided to sponsor those tutors for degree course by phases at Kyambogo University in Uganda.

The said program have started this year and we have managed to send six Tutors, out of them two are from Hearing Impaired department.

Also we have planned to do the same to the coming financial and academic year.

The aim of doing this is to upgrade the knowledge of the tutors at the required standard

I strongly request you SHUBI -FOUNDATION to see on how you can assist this program. We still appreciate your assistance. Apart of upgrading the knowledge, we're thinking on how to renovate the college to the standard. In so doing we're strongly looking any assistance from anywhere plus.

About Hearing Aid assembly I suggest that, before we start to assemble the ALPS as the new series, it is better if we seat together and make some evaluations of the previous work of assembly. Otherwise we don't have any objection on it.

Thanks Best regard Migehe G.

Hartelijk dank aan de stichting Sempeduca te Amstelveen. Deze stichting heeft € 5000,- gedoneerd om te helpen bij het bekostigen van een auto, die wij, samen met de stichting Eotas, actief in Dodoma, willen aanschaffen.

Ook Sony-Ericsson Nederland willen wij weer bedanken voor hun donatie van 75 gsm toestellen, die hun weg binnenkort in Tanzania weer gaan vinden.

Samenstelling bestuur 2006

Gerard Meijerink:	voorzitter
Berna de Vos:	secretaris
Cor Aarts:	penningmeester
Cor Pouw:	technische zaken
Martijn Toll:	audiologische-zaken

Tanzaniaanse vertegenwoordigers:

Benjamin Kulwa:	Head of the Department of special Education Dar es Salaam
Robert Lugeiyamu:	technicus

Speciale medewerkers:

Paul Tromp, Monique Bekkers, Hinke Nauta, Suzanne Jansen, Wendy Commandeur, Laura Tissing, Gerard Zeilstra, Nike Quekel.

Springer & Lippes drukkers b.v.

Cruquiusweg 3, 1951NB Velsen-Noord, Telefoon: 0251-270350, Telefax: 0251-270-385, E-mail: sprlip@wxs.nl